

Fundacya Sikorskich.

(Obacz Dodatek tygodniowy z r. 1856 Nr. 51 — z r. 1858 Nr. 17.)

Zamknięcie rachunku fundacyi Sikorskich z dniem 31. marca 1859.

Przychody w mon. konw.		złr.	kr.	złr.	kr.
1.	Czynsz dzierzawny z dóbr	4,000	—		
2.	Przychód z lasów	61	57		
3.	Prowizye od kapitałów indemnizacyjnych	1,125	43		
	Prowizye inne, tudzież zysk na kursie obligacyi	254	21		
4.	Kapitały pobrane	202	43 ^{2/4}		
	„ Pożyczka na zastaw obligacyi z Tow. kred.	1,800	—		
	Razem	—	—	7,474	44 ^{2/4}
	Do tego Stan Kasy przy otwarciu rachunku	—	—	3,653	33 ^{1/4}
	Ogół przychodów	—	—	11,128	17 ^{3/4}
Wydatki w mon. konw.		złr.	kr.	złr.	kr.
1.	Podatki z dóbr fundacyjnych bieżące	675	30 ^{1/2}		
2.	Wydatki na drogi, kościoły i inne t. p. konkurencyje	165	14 ^{2/4}		
3.	Dziesięciny	11	30 ^{3/4}		
	Należytości spadkowe	2,580	37		
4.	Restauracye budynków	565	30		
5.	Służba lasowa i dozór dóbr	206	22		
6.	Wydatki administracyjne i przygodne	145	39 ^{3/4}		
7.	Prowizye od kapitałów hipotecznych i inne	817	30		
8.	Legata roczne i jednorazowe	950	—		
9.	Rozdzielono między trzy Zakłady uczestnictwo mające	1,500	—		
10.	Kapitały wydane	220	—		
	Ogół wydatków	—	—	7,837	54 ^{1/4}
	Do tego stan kasy przy zamknięciu rachunku:				
	w obligacyach indemnizacyjnych	3,000	—		
	„ książeczkach kasy oszczędności	150	—		
	„ gotowiznie	140	23 ^{2/4}		
	Razem	—	—	3,290	23 ^{2/4}
	Suma zgodna z przychodem	—	—	11,128	17 ^{3/4}

Powyższe zestawienie obejmuje okres jednoroczny i opiewa na monetę konwencyjną, ponieważ dopiero z okresem od 1. kwietnia 1859 bieżącym, rachunki w walucie austriackiej prowadzone będą.

Wykazane w zeszlórocznym zamknięciu obligacye w kwocie 2,750 złr. pomnozone zostały do okrągłej sumy 3,000 złr., częścią przez zysk na kursie przy wymianie obligacyi pożyczki narodowej za indemnizacyjne, częścią przez użycie drobnych przewyższek w gotówce przy wydaniu indemnizacyi odebranych na dokupienie obligacyi.

Zakłady głuchoniemych, ślepych i Dam P. Serca Jezusowego otrzymały jeszcze przed zamknięciem rachunków, każdy po 500 złr. m. k., zatem po 100 złr. więcej niż w poprzedzającym roku, w nadziei, że wynikłość rachunków usprawiedliwi ten podział; gdy jednak w krótko potem wymierzone zostały należytości spadkowe w znacznej kwocie 2,539 złr. w. a. a niezwłoczna wypłata tych należytości w celu prędszego zabezpieczenia praw fundacyi, okazała się potrzebną, przeto zarząd fundacyi widział się zmuszonym w braku dostatecznych zapasów pieniężnych, pożyczyc w Towarzystwie kredytowym na zastaw obligacyi kwotę 1,800 złr., która z dochodów roku bieżącego spłaconą i tym sposobem powyższy znaczny wydatek, bez dotkliwego uszczerbku dla Zakładów uczestnictwo mających na dwa lata rozłożony zostanie.

W dobrach fundacyjnych ukończono rozpoczętą w roku poprzednim restauracyę gorzelnii, i reparacyę innych budynków; — usku-

teczniono też przemiar lasów i podział ich na zręby wraz z wypracowaniem odpowiedniego planu gospodarstwa lasowego. Operat ten, według którego przynajmniej przez pierwsze kilka lat nie można liczyć na znaczny dochód z lasów, posłuży nie tylko za wskazówkę do prowadzenia na przyszłość porządnego gospodarstwa w lasach, lecz będzie także podstawą przy wkrótce nastąpić mającem oceniu służeńictw lasowych.

W Trześniowie istniała mizernie utrzymywana szkółka; dla polepszenia jej dotacyi, na wezwanie c. k. urzędu powiatowego zapewniono rocznie 6 sagów drzewa opałowego z lasów fundacyjnych, a na prośbę gminy wsi Bukowa, popartą przez gorliwego o dobro swych parafian plebana miejscowego, udzielono nieco potrzebnego drzewa na wybudowanie nowej szkółki.

Wynagrodzenie za zniesione powinności włościanskie w dobrach fundacyjnych było wymierzone pierwotnie

	złr.	kr.
w sumie	Mon. Kon.	28,737 45
z tego użyto: na spłatę dziesięciny w drodze kompensacyi	427	złr. 30 kr.
tudzież reszty kapitału wiedeńskiego zakładu: <i>Versorgungsanstalt</i>	5,967	złr. 31 ^{1/2} kr.
razem	6,395	1 ^{1/2}
pozostało zatem	22,342	43 ^{1/2}
z tego otrzymano w gotówce	52	43 ^{1/2}
a w obligacyach resztę	22,290	—

Obligacye te w tymczasowym schowaniu kuratora fundacyi będące, są na rzecz trzech Zakładów w fundacyi udział mających winkulowane, muszą być jeszcze uwolnione od ciężającej na nich rekojmii tak zwanej Oktawy poddańczej, prócz tego część ich będzie zapewne użyta na spłatę służeńictw, z prowizyi zaś będą opłacane nadzwyczajne wydatki, które jeszcze na fundacyi ciężą.

Z takich nadzwyczajnych wydatków spłacono w upłynionym roku: Zaległe procenta od kapitału 2,000 złr. na fundacyi ciężącego, w ilości 300 złr.; resztę jednego legatu w kwocie 900 złr.; legat tak zwany szpitalny, i wyżej wspomniane należytości spadkowe w łącznej sumie 2,580 złr. 37 kr.; razem więc wynosiły powyższe nadzwyczajne spłaty przeszło 3,780 złr. m. k.

Z powyższego wyłuszczenia wynika, że sprawy fundacyi o tyle już są urzędzone, iż do liczebnego wykazania stanu majątku Zakładowego przystąpić można.

W tym celu przyjmuje się według zasad przez Wysokie c. k. Ministerium spraw wewnę. świeżo dla Towarzystwa kredytowego ustanowionych, jako wartość dóbr ziemskich stokratny podatek gruntowy i domowy z dodatkiem trzeciej części, tak jak istniał w r. 1858, bez dodatków na potrzeby krajowe, a jako wartość propinacyi stokratny podatek dochodowy i zarobkowy od propinacyi. Od tego przychodzi do potrącenia ciężary gruntowe, t. j. meszne, które się daje w zbożu, według cen przeciętych na kapitał obliczone, tudzież służeńictwa lasowe na teraz tylko w przybliżeniu obliczyć się dające.

Według tych zasad wypada:

	monet. konw.	wal. austr.
	złr.	zł. cent.
A) Wartość dóbr Trześniowa i Bukowa z propinacyą	42,255	czyli: 44,367 75
Od tego potrąciwszy:		
Meszne obliczone na kapitał . 1,680 złr.		
Służeńic. lasowe w przybliżeniu 2,260 „		
razem	3,940	4,137 —
Czysta wartość dóbr fundacyjnych	38,315	40,230 75
B) Indemnizacya wyżej wykazana	22,290	23,404 50
razem	60,605	63,635 25

Długi na fundacyi ciążące:

- a) Dług Towarzystwa kredytowego hipo-
tekowany na Trześniowie reszta z koń-
cem roku 1858 . . . 9,592 zlr. 11 kr.
b) Suma do spłacenia po
ośmiu latach przypada-
jąca 2,000 „ — „

c) Legat po 50 zlr ro-
cznie, na kapitał ob-
liczony 1,000 zlr. — kr. zlr. kr. zlr. cen.
razem do potrącenia 12,592 11 czyli: 13,221 79

Czysty majątek fundacyi wynosi zatem . 48.012 49 „ 50.413 46

Lwów dnia 30 kwietnia 1859.

Wychowanie publiczne.

Stan szkół, nauk i uczniów w lwowskim okręgu administracyjnym, w roku 185⁷/₈

(Obacz Nr. 6 i 7 Dod. tyg.)

II. Medyczno - chirurgiczny Zakład.

Etat i stan uczniów.

Etat Zakładu medyczno - chirurgicznego we Lwowie składali: 1 dyrektor, 7 profesorów stałych, 1 nadzwyczajny, 2 asystentów, do tego 2 ludzi do służby.

Ilość ogólna zapisanych uczniów wynosiła liczbę 87, w czem było 28 kandydatek sztuki położniczej. Liczył zatem Zakład w tym roku względem roku 185⁶/₇ uczniów mniej o 4, lecz za to kandydatek sztuki babienia o 6 więcej.

Zbiory, porządki i środki nauk tego Zakładu.

- 1) Muzeum anatomiczne urządzone w tym roku 185⁷/₈, i połączony zbiór patologiczno - anatomicznych preparatów;
- 2) Zbiór preparatów i materiałów do farmakologii;
- 3) Zbiór chirurgicznych instrumentów, bandażów i maszyn;
- 4) Dwa infirmaria w głównym szpitalu o 17 łózkach ku potrzebom w medycznej klinice.
- 5) Dwa infirmaria w tym samym szpitalu o 15 łózkach ku potrzebom w chirurgicznej klinice;
- 6) W tymże samym szpitalu wydzielone są sale, w których udzielają osobne praktyczne nauki: a) sztuki położniczej, b) okulistyki, c) i chorób niewieścich;
- 7) Na wypadek sądowej obdukcji, zwoływani bywają kandydaci tego zawodu;
- 8) Do nauki patologicznej anatomii dostarcza materiału główny szpital;
- 9) W zapasie utrzymuje się co potrzeba trupów przy ćwiczeniach anatomicznych;
- 10) Przy rozbiorach patologiczno - chemicznych dostarcza się aparatów i anagencji co potrzeba;
- 11) Przy wykładzie dentologii i słabości uszu używa profesor tych wydziałów własnych swoich instrumentów i preparatów.

Przedmioty traktowane.

a) w zimowym kursie:

1. Wykład przedmiotów stałych:

na pierwszym roku: a) Anatomia opisowa tygodniowo po 5 godzin; b) Fizyka medycyna także po 5 godzin tygodniowo.
na drugim roku: Fiziologia, powszechna patologia i terapia tygodniowo po 10 godzin.

na trzecim roku: a) specjalna patologia medyczna i terapia, przytem praktyczne ćwiczenia medyczne przy łóżu chorych, 14 godzin na tydzień; b) specjalna patologia chirurgiczna i terapia, przytem nauka o bandażach i instrumentach używanych przy operacjach, jako też praktyczne chirurgiczne ćwiczenia przy łóżu chorych, po 14 godzin na tydzień; c) sądowa medycyna, medyczna policja i postępowanie przy asfitych po 5 godzin tygodniowo.

2. Wykład przedmiotów nadzwyczajnych.

- a) Topograficzna i patologiczna anatomia po 4 godzin na tydzień.
- b) Nauka praktyczna chorób niewieścich po 7 godzin na tydzień;
- c) Dentologia i nauka chorób uszu po 5 godzin tygodniowo.

3. Praktyczna nauka sztuki położniczej.

Praktycznej nauki w sztuce położniczej pobierają u łóża chorych ci kandydaci, którzy się z egzaminu chirurgicznego wyszczególnili. Nauka traktuje się po 7 godzin na tydzień.

4. Nauki udzielane akuszerkom.

- a) Teorya i praktyka sztuki położniczej w języku niemieckim po 7 godzin na tydzień;
- b) Teorya i praktyka sztuki położniczej w języku polskim także po 7 godzin na tydzień.

b) w letnim kursie.

1. Wykład przedmiotów stałych.

na pierwszym roku: a) Anatomia opisowa po 5 godzin tygodniowo; b) chemia medycyna także po 5 godzin; c) medycyna botanika także po godzin 5 na tydzień.

na drugim roku: a) Nauka lekarska i pisanie recept, godzin 10 na tydzień; b) Teorya akuszerki tygodniowo 5 god.; c) Nauka chorób zaraźliwych i policja weterynaryja po god. 3 na tydzień.

na trzecim roku: a) specjalna patologia medyczna i terapia, przytem ćwiczenia medyczne z praktyką przy łóżu chorych po 14 godzin na tydzień; b) specjalna chirurgiczna patologia i terapia, przytem ćwiczenia chirurgiczne w klinice przy łóżu chorych po 14 godzin tygodniowo; c) ogólna i specjalna patologia i terapia okulistyki, i praktyczna nauka przy łóżu chorych po 6 godzin na tydzień.

2. Wykład nauk nadzwyczajnych.

- a) Topograficzna i patologiczna anatomia po 4 godzin tygodniowo;
- b) Praktyczna nauka chorób niewieścich po 7 godzin na tydzień;
- c) Traktat o truciznach po 2 godzin tygodniowo.

3. Praktyczna nauka sztuki położniczej.

Równie jak w zimowym kursie pobierają kandydaci chirurgii praktyczne ćwiczenia w sztuce położniczej u łóża chorych, jeżeli się wywiedli postępowaniem w egzaminach z wyszczególnieniem. Nauka udziela się po 7 godzin na tydzień.

4. Nauki udzielane akuszerkom.

Teorya i praktyka sztuki położniczej po 7 godzin tygodniowo, ale w dwóch oddziałach: jednym dla Niemek w języku niemieckim, drugim dla Polek w języku polskim.

Stan kandydatów i kandydatek sztuki położniczej.

Wydziały roczne	kurs	Kandydaci i kandydatki		Podług narodowości				Podług wyznania			
		stali	nadzwyczajni	Niemcy	Polacy	Rusini	Zydzi	ob. rz. ka.	ob. gr. ka.	ewangelicki	Zydzi
I. Rok	zimowy 7/8	36	2	4	3	1	30	7	1	—	30
II. Rok		25	—	5	1	—	19	6	—	—	19
III. Rok		26	—	—	2	1	23	2	1	—	23
Szkoła akuszerok		28	—	3	16	1	8	18	1	1	8
Razem		115	2	12	22	3	80	33	3	1	80
I. Rok	letni 7/8	28	2	3	3	1	23	6	1	—	23
II. Rok		24	—	5	1	—	18	6	—	—	18
III. Rok		24	—	—	1	1	22	1	1	—	22
Szkoła akuszerok		11	—	—	2	—	9	2	—	—	9
„ akuszerok	28	—	3	16	1	8	18	1	1	8	
Razem		115	2	11	23	3	80	33	3	1	80

Nauki w medyczno - chirurgicznym Zakładzie traktują się wszystkie w języku niemieckim, prócz nauki sztuki położniczej, która we dwóch oddziałach, niemieckim i polskim, w takim także odbywa się języku.

III. Techniczna akademja we Lwowie.

Etat, zbiory i porządki Zakładu.

Etat nauczycieli na dwóch Wydziałach, technicznym i komercyjnym, z których ten Zakład jest złożony, składają: 1 dyrektor,

7 profesorów stałych, 2 suplentów, 1 asystent, i 1 nauczyciel w ścisłym znaczeniu. Do posług przyjętych jest 4 ludzi.

Zbiory i porządki Zakładu są następujące:

1) Biblioteka ze 400 dzieł technicznych; 2) Gabinet fizyczny o 269 aparatach; 3) Zupelne laboratorium chemiczne o 270 aparatach; 4) Zbiory instrumentów mierniczych sztuk 36, i 36 wzorów do geometrii praktycznej; 5) Gabinet mechaniczny o 22 modelach; 6) Gabinet budowniczy o 165 modelach i materiałach budowniczych, przytem 390 wzorów; 7) Gabinet naturalny składający się z minerałów z zbioru petrefaktów, koch, z małego herbarza i małego zoologicznego zbiora; 8) Zbiór modeli gospodarskich; 9) Zbiór wyrobów rozmaitych o 900 wzorach; 10) Gabinet technologiczny, lecz dopiero w związku; 11) Zbiór wzorów rysunkowych, odlewów z gipsu, modeli i ozdób architektonicznych.

Stan uczniów.

Uczniowie	Wydziały		
	techniczny	komercyjny	Razem
Immatrykulowani ogółem	189	36	210*)
Podług narodowości.			
Niemcy	56	9	58
Polacy	100	7	102
Moldawianie	1	—	1
Rusini	17	2	18
Ormianie	2	—	2
Zydzi	13	18	29
Podług wyznania.			
Rzymsko-katolickiego	149	16	153
Grecko-katolickiego	17	2	18
Dizunicy	1	—	1
Ewangelicy	7	—	7
Zydzi	13	18	29

*) Między nimi 15 matrykulowanych na obydwu wydziałach.

Immatrykulację opłacali wszyscy uczniowie. Było między nimi 8 stypendystów, a kwota stypendyalna na nich przypadająca wynosiła 1,250 złr. m. k. rocznie.

W porównaniu z rokiem szkolnym 1856/7 zamatrykulowało się na oddział techniczny 15 uczniów więcej; lecz za to ubyło 25 z wydziału komercyjnego.

Przedmioty traktowane.

a) Na Wydziale technicznym.	tygodniowo po godzin	ilość uczniów
1. Rysunek przygotowawczy	5	49
2. Matematyka elementarna	7	64
3. Matematyka wyższa	5	59
4. Fizyka	8	89
5. Geometria wykreślna	5	61
6. Geometria praktyczna	10	38
7. Mechanika i nauka o maszynach	10	34
8. Budownictwo wiejskie	10	15
9. Budownictwo dróg i mostów	10	14
10. Ogólna chemia techniczna	5	31
b) Na Wydziale komercyjnym.		
1. Prowadzenie ksiąg kupieckich	3	13
2. Umiejętności handlu	4	9
3. Prawo handlowe i wekslowe	3	12
4. Regulamin celny i monopolny	2	7
5. Nauka znajomości towarów	2	10
6. Rachunki kupieckie	2	16
7. Geografia handlowa i historia	2	9
8. Stylistyka kupiecka	3	12
9. Język francuzki	3	20
10. Język włoski	3	13

Wszystkie te nauki udzielane były w języku niemieckim.

(D c.n.)

Żupy i żupnicy,

dawniejsi i terazniejsi.

zebrał i ułożył Hieronim Zabęcki.

(Obacz N. 13, 15 i 17 Dod. tyg.)

1602 do 1603. Marcin Dobroszowski (h. Półkozic), burgrabia zamku krakowskiego, żupnik olkuski, i

Jan Chrzyciel Ceki (h. Czeki) indygena, szlachcic florencki, *praefecti atque administratores salinarum cracoviensium*.

1602. Reinhold Golsmit, bachmistrz bocheński.

1604 do 1608. Ks. Stanisław Sułowski (h. Strzemię), kanonik krakowski, sekr. JKM., administrator żup krakowskich.

1604. Stanisław Kuczkowski, podzupek wielicki.

1608 do 1610. Andrzej Oleśnicki z Oleśnic (h. Radwan), podrości chęciński. Metr. kor. ks. UG 151 str. 304.

1608 do 1628. Stanisław Gawroński (h. Rawicz), podzupek wielicki, † 1628.

1611 do 1614. Ks. Maciej Lubiński (h. Pomian), kanonik krakowski, proboszcz łączycki, sekr. JKM., potem arcybiskup gnieźnieński (*Vol. Leg. III. fol. 291*), i

ks. Adam Szypowski (h. Szreniawa), kanonik krakowski, sekr. JKM., administratorowie żup królewskich.

1612. Marcin Ramezowski, sztygar wielicki.

1614 do 1620. Andrzej Oleśnicki (powtórnie żupnikiem).

1615 do 1624. Jan z Raciborska Morsztyn, bachmistrz.

1619. Jan Brozek czyli Broscius z Kurzelowa, pomierzał kopalnie wielickie i bocheńskie.

1619. Stanisław Jaworski (h. Sas), architekt *fođinarum bochnensium*. Metr. kor. ks. UT. 163 str. 277.

1619. Adam Sokulski, sztygar bocheński.

1620 do 1626. Andrzej Górski (h. Nałęcz), podskarbi nadworny, kasztelan kamieniecki, żupnik krakowski, potem od r. 1627 wojewoda mazowiecki.

1626 do 1633. Ks. Olbrycht Lipnicki (h. Hołobok), kanonik gnieźnieński, scholastyk sandomirski, sekret. JKM., oraz

Hieronim Miłowski v. Mielowski z Oporowa (h. Sulima), sekret. JKM., administratorowie żup wielickich.

1630. Krzysztof Jazwiecki (h. Bibersztyn), pisarz i podzupek bocheński † 1636.

1634 do 1640. Jan Wizenberg na Czajowicach (h. wł.) Niesiecki Tom IX. str. 371, oraz

Stanisław Szembek (h. wł.) burgr. krakowski. Niesiecki Tom VIII. str. 610 (*Vol. leg. III. str. 672*), żupnicy krakowscy.

1635 do 1661. Aleksander z Raciborska Morsztyn, sekr. JKM., bachmistrz i podzupek wielicki. Metr. kor. ks. TO. stron. 483.

1636. Marcin German, geometra żup wielickich.

Krzysztof Jazwiński, pisarz i sztygar wielicki.

1640 do 1642. Jan Mikołaj Daniłowicz z Żurowa (h. Sas), podskarbi wielki koronny i żupnik krakowski, † 1650.

1640. Fridrich Czygliar (Cygler), podzupek wielicki.

1642 do 1647. Adam Kazanowski (h. Grzymała), marszałek koronny, kasztelan sandecki, dzierżawca żup wielickich, zaś:

Jan Wielopolski, starosta biecki, dzierżawca żup bocheńskich.

1642 do 1646. Aleksander Sielski (h. Lubicz) podstoli poznański i podzupek wielicki, komisarz do żup wielickich i bocheńskich.

1645. Adam Włoskowski, pisarz żupy wielickiej.

1647 do 1649. Hieronim Radziejowski (h. Junosza) krajeży koronny, wielkorządca zamku krakowskiego, starosta łomżyński, dzierżawca żup solnych.

1649 do 1650. Jan Wayghardt hrabia z Wrzeszowic (lub Wrzeszczowic), rodem Czech, dzierżawca żup solnych, a później generał major szwedzki.

1651. Mikołaj Stefan Łaszcz (h. Prawdzie), dzierżawca żup; kontrakt miał trzyletni, trzymał rok żupy.

1652 do 1654. Maciej baron z Wołczyzna Wołczyński (h. Głowa), Szlązak, sekr. królewski; dzierżawił żupy wielickie, bocheńskie z kokturami tudzież sól dobiegniewską. † 1658.

1654. Marcin Sebastyan Kosucki, sztygar wielicki.

1654 do 1674. Waleryan Żmijowski (h. Ślepowron) bachmistrz bocheński. Patrz Metr. kor. ks. SJ. 194 str. 132.

1655 do 1658. Jan Wielopolski (h. Starykoń), kasztelan wojnicki, żupnik.

W r. 1658. Żupy wielickie oddane Austrii w zastaw, niby za pomoc wojenną, wziął w dzierżawę za kontraktem z d. 16. października 1658 na lat trzy, od 1. kwietnia r. t. **Juliusz Ferdynand baron z Jaroszyna de Jarossyn, Sacrae Caesaris Majestatis cubicularius, et camerae silesiticae asesor et superintensens**; trzymał żupy w dzierżawie do końca r. 1660.

1660 do 1661. **Józef Włochowicz**, żyd, dzierżawił karbare (czyli warzelnie soli) wielickie i bocheńskie.

1661. **Łukasz Opaliński z Bniwa** (h. Łódzia), marszałek nadworny, i

Stanisław Skarszewski z Rzeczniowa (h. Leszczyc), kasztelan małogoski, starosta drohobycki i barwaldzki, wielkorządca krakowski, † 1685. Patrz Metr. kor. ks. 202 str. 240; trzymali żupy krakowskie.

1661 do 1685. **Władysław z Raciborska Morsztyn**, starosta kowalski, bachmistrz wielicki.

1662 do 1664. **Jan Wielopolski z Piaskowej Skały** (h. Starzykoń), kasztelan wojnicki, tudzież:

Aleksander Sielski (h. Lubicz), kasztelan gnieźnieński (Pasek str. 150), i

Stanisław Skarzewski na Rzeczniowie (h. Leszczyc), kasztelan małogoski, starosta samborski; dzierżawili żupy krakowskie i ruskie.

1664. (**Hieronim Wierzbowski?**) wojewoda sieradzki, karbaryej bocheńskiej posesor.

1665 do 1669. **Jan Wielopolski**, kasztelan wojnicki i

Stanisław Skarzewski, kasztelan małogoski.

1669 do 1672. **Jan Andrzej Morsztyn** (h. Leliwa), podskarbi wielki koronny, i

Jan Wielopolski, stolnik koronny.

1672 do 1674. **Ks. Piotr Madaliński** (h. Larysa), biskup płocki, i

Stanisław Pieniążek (h. Odrowąż).

1674 do 1697. **Wawrzyniec Wodzicki** (h. Leliwa, nobilit. 1676), Sekr. JKM., skarbnik ruski, potem podczaszy warszaw., i

Adam Kotowski (h. Trzaska), sekr. JKM., stolnik wyszogrodzki, wzięli żupy w administracyą czyli arendę na lat 4, przedłużoną w latach 1678, 1681, 1685, 1689 i 1693, trzymali także żupy ruskie i samborskie.

1674. **Achacy Taszycki z Łuckawic** (h. Strzemię), nabył od **Zmijowskiego** bachmistrzowstwo bocheńskie.

1674. **Stanisław Balicki**, pisarz żupy wielickiej.

1674. **Radoszewski**, podzupek bocheński.

1678. **Jan Wołczyński** (h. Głowa), podzupek bocheński, superintendent komor solnych mazowieckich, później stolnik mielnicki.

1678. **Aleksander Młodawski**, pisarz żupy bocheńskiej.

1678 do 1690. **Jan Maryan Boczkowski** (h. Gozdawa), podzupek wielicki, komornik zatorski.

1684. **Mikołaj Kazimierz Cieszkowiec**, pisarz żupy bocheńskiej.

1690 do 1698 **Stanisław Tęgoborski** (h. Szreniawa), starosta małogoski, bachmistrz mianowany przez króla.

1697 do 1698. **Anna Wodzicka**, podczaszyzna warszawska, wdowa (od 1. lipca 1697 do dnia tegoż 1698). (D. c. n.)

Trzeboszowica czyli: Zarczycka Wola. R. 1578, 1585, 1605 i 1635.

Z ksiąg grodzkich przemyskich wypis zawierający przywileje Króla Stefana na założenie wsi, tudzież potwierdzenia tego przywileju od Zygmunta III. i Władysława IV. uzyskane.

(Dalszy ciąg. Obacz Nr. 18 i 19 Dodatku tygodniowego.)

In nomine Domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Humana industria excontinuis omnium rerum sub sole consistentium ruinis hoc solum ab interitu alicuius temporis vindicasse fertur, quod literarum monumentis ad posteritatem prodierit. Proinde Nos **Stephanus Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masouiae, Samogitiae, Liouoniae, Wołhunia, Podlachie, Kiiouiaeq(ue) Dominus et Heres, Transsylvaniae Princeps**. Significamus praesentibus literis Nostris quorum interest vniuersis et singulis praesentibus et futuris harum notitiam habituris. Cum inter ceteras Regni Nostris curas, quas Nos diuinitus nobis in eo munere summa omnium Regnicolarum creditas sustinere oporteat, hoc etiam non posterum existat vt prouideamus ne bona Nostra Regalia in prouentibus suis imminuantur, verum magis ac magis augeantur. Compertum igitur habentes multa damna a subditis Nobilium siluis Nostris ad praefecturam **Lezaiscensem** spectantibus et in terra **Praemisliensi** consisten(tibus) inferri, et ferarum numerum, quarum anteactis temporibus illic dicebatur esse copia, imminui, multaque alia incommoda tanquam nemine prohibente magis magisque inferri, hacque licentia fundum ipsius praefecturae **Lezaiscensis** subditos Nobilium circumquaque in vicinia habitantium possessionibus suis annectere, quod quidem non sine magno damno eius praefecturae esse ac fore animaduertimus. Volentes itaque huic incommodo obuiare et easdem syluas a damnis et occupatione aliena vindicare, atque occurrere cupientes vltiori fundi Nostris occupationi et damnificationi, decreuimus villam, ipsorum Nobilium damna dantium possessioni vicinam locare. Cumque per **Georgiosum Balthazarum Lutomirski Sira diensem** et **Lezaiscensem** Nostrum Capitaneum, locus eius villae extruendae circa fluuium **Trzeboswicz** nunc quidem incultus sed tamen si excultus fuerit, ad tuendas siluas Nostras supra fluuium **Trzeboswicz** iacentes accommodatus Nobis indicatus sit, ad eum locandum, extirpandum et colonis locandum cum certi Consilarii Nobilem **Petrum Zarczycki** Nobis commendassent, cuius frater in militia Nostra ad **Derschouiam** pugnans superiori anno interfectus est, illorum intercessionibus pro eo factis acquiescendum et praefatum Nobilem **Petrum Zarczycki** in locatorum seu scultetum villae a torrente alias **Trzeboszowicza** denominatae instituentem esse existimauimus, prout instituimus hisce literis Nostris.

W imię Pańskie amen. Na wieczną rzecz pamiątkę. Wiadoma to rzecz, że wszystko na tym świecie niszczeje, i że troskliwość ludzka to tylko do pewnego czasu od zagłady ocala, co potomność w pismiennych dojdzie zabytkach. Przeto My **Stefan z Bożej łaski Król Polski, Wielki Książę Litewski, Pan Rusi, Prus, Mazowsza, Zmójdsi, Łotwy, Wołynia, Podlasia i Kijowa a Siedmiogrodzki Książę**. Oznajmiamy niniejszym listem wszystkim w ogóle i w szczególności, którzy o tem wiedzieć mają. Między innymi sprawami, które Nam na tem dostojenstwie z woli Boskiej od całego Narodu powierzone zostały, a których dopilnowanie na Nas ciąży, nie poślednie zajmuje miejsce piecza, ały dochody z dóbr Królewskich nie zmniejszały się ale coraz wzrastały. A iżeśmy się dowiedzieli że w lasach Naszych do zarządztwa **leżajskiego** należących a w ziemi przemyskiej znajdujących się, poddani szlacheccy, dokoła w sąsiedztwie osiedleni, wielkie czynią szkody, zwierzyne której tam czasy dawniejszemi wielka miała być ilość, wypleniają i wiele innych bez przeszkody wyrządzają przykrości, że także grunta zarządztwa **leżajskie**, do posiadłości swoich swawolnie przyłączają: co nie bez wielkiej wspomnionego zarządu dzieje się szkody: chcąc przeto tym krzywdom położyć tamę, lasy od szkód i obcego posiadania a grunta nasze od uszczerbku i ujmę nadal zachować: postanowiliśmy założyć wieś w pobliżu posiadłości tej Szlachty od których ponosimy szkodę. Gdy Nam zaś **Rodowity Baltazar Lutomirski**, Nasz sieradzki i **leżajski** Starosta, pod założyć się mającą wieś oznaczył miejsce nad rzeką **Trzeboszowica** jeszcze nieuprawione wprowadzić, ale gdy uprawione zostanie, do strzeżenia lasów nad rzeką **Trzeboszowica** leżących stosownie, a niektórzy z Rad do wykarczowania go, uprawiania i rolnikami osadzenia zalecili Szlachetnego **Piotra Zarczyckiego**, którego brat w wojsku Naszem pod **Tczewem** walcząc zginął roku łonskiego: więc przychylając się do przyczyn przez nich wniesionych, umysłiliśmy sobie wspomnionego Szlachetnego **Piotra Zarczyckiego** założycielem czyli soltysem wsi od strunienia **Trzeboszowicza** zwanej uczynić jakoś mianujemy go tym listem Naszym. (C. d. n.)